# Temps Pasqual - Diumenge de resurrecció

Per Administrador el dg., 12/04/2009 - 09:00

Ac 10,34a.37-43
Col 1,3-4
Jn 20,1-9

El difícil pas a la fe en Jesús viu i ressuscitat no va ser gens senzill ni fàcil per a la primera generació de cristians. Era tan cert per a tots ells que Jesús de Natzaret havia mort a la creu i que fou enterrat al sepulcre que resultava inversemblant que aquell home visqués. Si, era prou cert que Llàtzer continuava vivint, li allargaren la vida, però Jesús es presentava viu d'una altra manera. Als deixebles els calia entendre encara moltes coses. Experimentar que el mateix Jesús que coneixien molt bé de tres anys de convivència pels camins de la vida, vivia ara per sempre caminant al seu costat de la mateixa manera però alhora de manera del tot diferent. D'aquesta llur experiència en depenia la nostra fe, la que ells havien de transmetre a totes les generacions futures. El cristià no en té prou de saber que Déu existeix. Necessita confessar que Jesús, malgrat que fou mort, actualment és "Algú", que és Vivent. Que un home com nosaltres, aquell que els deixebles van sentir, escoltar, veure, riure i plorar tants cops, és alhora el que va ser pacient i eficaç. L'aprenentatge, però, fou difícil i dolorós. La pedagogia de Jesús per ensenyar-los que Ell mateix després de mort, ara vivia. **Era més lògic i senzill buscar Jesús entre els morts**A.De Mello explica aquella paràbola d'un noi que va perdre la clau de casa seva I no podia sortir al jardí. Saltà per la finestra i es posà a cercar la clau pel jardí clar i assolaiat. Passà una bona estona cercant la clau entre bardisses i pedres, per poder obrir el pany de casa. El seu Mestre, vell i entenimentat, va apropar-se-li i li preguntà: "Que busques amb tant delit aquí al jardí?" Ell li respongué: "He perdut la clau de casa i no puc obrir el pany!". Els dos es posaren a la feina, però al cap d'una estona el Mestre, vell i entenimentat, li va preguntar al noiet: "Ja n'estàs segur d'haver perdut la clau aquí fora al jardí on cerquem?" Ell va respondre: "No, l'he perdut dins, però cercar-la aquí al jardí es més còmode i fàcil, hi ha llum i el sol escalfa!". La conclusió de l'autor diu: "No busquis Déu fora, si l'has perdut dins. No busquis Jesús entre els morts, si és viu".Maria Magdalena: no busquis Jesús entre el morts perquè és VIU. Es la inèrcia que ens fa cercar on no és allò que volem trobar. Mai no trobarem allà on no es troba, és viu en el nostre interior, en el germà que ens parla, i ens escarrassem a cercar-lo en el cementiri on no parla ningú. **Trets de les aparicions del Ressuscitat** La vida continua. Malgrat la gran desil·lusió, han de continuar tirant! M.Magdalena incorpora una nova rutina a la seva vida: va a plorar al cementiri. Els deixebles es retroben per comentar els esdeveniments, o surten a pescar, perquè han de menjar i seguir vivint, però convençuts que tot s'havia acabat. Els relats evangèlics ens volen remarcar que no hi cap dubte que la bella historia dels tres anys amb el Mestre s'havia acabat amb la mort. Per fer-nos així més palès que la fe en Jesús Viu no sortí de la projecció d'un desig sinó de l'experiència de noves realitats. Jesús se'ls fa present i no el reconeixen. Pensen que és un fantasma, un foraster, un desconegut matiner passejant a la vora del llac. Perquè era impensable que fora res més que això. El reconeixen. És Ell i no en tenen cap dubte. El mateix Jesús sense cap dubte. I viu. Viu, el que havien vist morir, i van enterrar. I per què no en tenen cap dubte? No per grans afirmacions ni proclames, ni per cap manifestació miraculosa o cridanera. I és que hi ha a la vida petites proves, que són més íntimament convincents que argumentacions raonables i apodíctiques. Detalls, gestos irrepetibles, originals, inimitables. El to de la veu del Ressuscitat que diu "Maria". El gest de partir el pa o beneir la taula, la pregunta reiterada que només et pot fer l'únic que sap de tu allò que ningú més pot saber.. i que revela amorosament la teva intimitat. Van ser aquestes "proves" les que van convertir en creients uns homes i dones convençuts que Jesús havia mort, realment... però per ressuscitar, es a dir, per a viure amb ells per sempre d'un altra manera. I amb nosaltres...! Perquè un cop Jesús és reconegut com el Senyor Jesús de Natzaret vivent, els dóna el missatge: Aneu i proclameu la Bona Nova: Jo sóc Déu amb vosaltres. Aquesta és la nostra fe, la fe dels nostres pares, la fe dels profetes, la fe d'aquells primers deixebles i creients en un Déu viu, que és ALGÚ com nosaltres, que respon als nostres clams, als nostres anhels, a les nostres pors i a les nostres esperances.

ETIQUETES
MARIA MAGDALENA DE MELLO RESURECCIÓ FE